Dosarul: nr.2ac-483/23(2-21054053-02-2ac-15082023)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - M. Alexei

D E C I Z I E

02 aprilie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anatol Pahopol
Judecătorii: Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru
Grefier Corina Negrei

examinând în ședință publică, apelul declarat de SRL ”*****”, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”*****” împotriva SRL ”*****” cu privire la constatarea și dezmințirea informației defăimătoare, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2023, prin care acțiunea a fost respinsă, -

A C O N S T A T A T:

Pretențiile din acțiune:

1. La data de 12 aprilie 2021, SRL ”*****” s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”*****”, concretizată pe parcurs, solicitând constatarea ca fiind defăimătoare, care lezează reputația profesională a companiei SRL ”*****” a informației răspândite de către ”*****” SRL prin postarea la 20 martie 2021 a articolului pe pagina noi.md, cu denumirea ”O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”; - Obligarea ”*****” SRL să dezmintă informația defăimătoare, care lezează reputația profesională a companiei SRL ”*****” SRL, răspândită de către prin postarea la 20 martie 2021, a articolului pe pagina noi. md, cu denumirea ”O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”, cu următorul text: *„Recunoaștem faptul că afirmațiile și informațiile prezentate de către redacția noi. md în articolul, intitulat: „O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?” din 20 martie 2021*, *conține informații false, și denaturate. Dezmințim informațiile precum că urmează să fie distrusă o zonă verde a capitalei pentru înălțarea unui complex de locuit. Astfel, recunoaștem că, informația distribuită prin postarea articolului este defăimătoare și lezează reputația profesională a companiei SRL ”*****”*; - Încasarea prejudiciului

material în mărime de 100 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

2. În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 20 martie 2021, pe pagina noi.md, a fost publicat un articol cu denumirea - „O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”.

3. Considerând că articolul respectiv încalcă reputația profesională a companiei SRL ” *****”, la 23 martie 2021, compania a expediat în adresa redacției noi.md o cerere prealabilă, solicitând dezmințirea informației defăimătoare, care nu corespunde adevărului și care a fost publicată pe site-ul noi.md.

4. În pofida acestui fapt, din partea redacției noi.md nu au fost întreprinse careva acțiuni în sensul solicitării din cererea prealabilă.

5. Totodată, reclamanta menționează că, SRL ”*****” este un dezvoltator imobiliar în mun. Chișinău, care activează în domeniu din anul 2016, având realizate câteva proiecte imobiliare investiționale realizate cu succes, calitativ și în termen. Pe parcursul activității companiei, aceasta a cumpărat un șir de loturi de teren destinate construcțiilor în raza mun. Chișinău, pe care planifică să dezvolte proiecte imobiliare cu respectarea tuturor normelor urbanistice, tehnice și de calitate, printre care este și proiectul planificat spre realizare în mun. Chișinău, str.Mesager, nr.1/1.

6. Astfel, SRL ”*****” deține cu drept de proprietate, începând cu anul 2019, loturile de teren cu nr.cadastrale *****, *****, *****, *****, *****, ***** și *****, situate în *****, în baza contractelor de vânzare - cumpărare încheiate cu proprietarii anteriori ai terenurilor - persoane fizice și juridice rezidente ale Republicii Moldova.

7. Prima înregistrare a dreptului de proprietate asupra terenurilor indicate mai sus (care anterior au constituit un lot unic cu nr. cadastral *****) datează cu anul 2003, când, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.13/11 din 27 martie 2003, a fost dispusă înstrăinarea terenului cu suprafața de 2,01 ha - Societății de cercetare și Producție ”*****” SRL, fapt ce a și fost perfectat în baza contractului de vânzare - cumpărare nr.2291 din 23 aprilie 2003. Ulterior, lotul dat a fost divizat în loturi mai mici și vândut persoanelor fizice și juridice.

8. Concomitent cu luarea deciziei de cumpărarea a terenurilor, la 10 decembrie 2010, prin scrisoarea cu nr.de intrare 06-111/7620 din 10 decembrie 2019, SRL ”*****” s-a adresat cu un demers către Primăria mun.Chișinău, pentru obținerea informației cu referire la destinația terenurilor cu nr. cadastrale *****, *****, *****, *****, *****, ***** și ***** și a terenurilor învecinate, pentru a fi siguri că nu fac parte componentă a zonei verzi de parc.

9. Prin răspunsul cu nr.de ieșire 01/1-08 - 3285 din 23 decembrie 2015, Primăria mun.Chișinău a informat reclamanta despre destinația terenurilor, inclusiv asupra faptului că doar terenul cu nr.cadastral *****, care constituie proprietate municipală, de domeniul public, este spațiu verde - Parc, celelalte terenuri fiind proprietate privată.

10. După contractarea de către SRL ”*****” a terenurilor și înregistrarea dreptului de proprietate, în ordinea stabilită în Registrul bunurilor imobile, au fost inițiate un șir de acțiuni, în vederea valorificării terenurilor procurate.

11. Astfel, în conformitate cu prevederile Planului Urbanistic General a orașului Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr.68/1-2 din 22 martie 2007, planșa E4, loturile indicate supra sunt amplasate în zona specială cu codul de argumentare urbanistică S.

12. Conform aceleiași planșe, cât și conform actelor obținute ulterior, loturile indicate se află în adiacența parcului ”*****”, prin urmare, abordările precum că se planifică construcția în zona de parc sunt lipsite de suport juridic și faptic.

13. Întru inițierea procedurii de schimbare a codului de argumentare urbanistică din S în C4, de către SRL ”*****” a fost obținut de la Primăria mun. Chișinău, certificatul de urbanism pentru proiectare nr.256/20 din 12 iunie 2020, conform căruia a fost permisă elaborarea Planului Urbanistic Zonal privind schimbarea codului de argumentare urbanistică din S în C4.

14. În conformitate cu prevederile certificatului de urbanism indicat mai sus și, în conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) a Legii nr.835 din 17 mai 1996 ”privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului”, NCM B01020216 și NCM B01052019, de către IMP Chișinău-proiect a fost elaborat Planul Urbanistic Zonal.

15. În conformitate cu procesul-verbal al ședinței Consiliului arhitectural - urbanistic, de pe lângă arhitectul-șef al mun.Chișinău din 31 iulie 2020, planul urbanistic zonal elaborat a fost avizat pozitiv.

16. În continuare, la 10 martie 2021, prin dispoziția viceprimarului general a mun. Chișinău nr.97d, a fost dispusă organizarea consultațiilor publice asupra planului urbanistic zonal, organizarea acestora fiind pusă pe seama Preturii sectorului Buiucani mun. Chișinău.

17. Întru executarea dispoziției indicate, de către Pretura sect.Buiucani, mun.Chișinău s-a dispus organizarea consultațiilor publice, pentru data de 06 aprilie 2021, ora 16.00, or, abia după organizarea consultațiilor publice urmând a fi întreprinși următorii pași, până la inițierea lucrărilor de construcție nemijlocite: - Aprobarea Planului Urbanistic Zonal în cadrul comisiilor specializate a Consiliului Municipal Chișinău și ulterior de către Consiliul Municipal Chișinău; - Obținerea certificatului de urbanism pentru proiectare, în vederea elaborării documentației de proiect a viitoarei construcții permise conform Planului Urbanistic Zonal, certificat care urmează a fi obținut în conformitate cu prevederile art.3-6 a Legii nr.163 din 09 iulie 2010 ”privind autorizarea executării lucrărilor de construcție”; - Elaborarea documentației de proiect de către specialiști atestați în domeniu; - Verificarea documentației de proiect și avizarea acesteia în ordinea stabilită de art.10 și 11 a Legii nr.163 din 09 iulie 2010 ”privind autorizarea executării lucrărilor de construcție”; - Obținerea autorizației de construire, în conformitate cu prevederile art.12 a Legii nr.163 din 09 iulie 2010 ”privind autorizarea executării lucrărilor de construcție”.

18. Astfel, prin coroborarea actelor confirmative ale situației de fapt, reclamanta consideră că redacția noi. md a răspândit o informație defăimătoare total falsă despre SRL ”*****”, fără a întreprinde toate măsurile, la momentul răspândirii, pentru a afla detalii și în vederea evitării plasării unor informații eronate și defăimătoare despre reclamanta.

19. De altfel, în situația litigioasă, î-i aduce prejudiciu imaginii companiei, care este evaluat la suma de 100000 lei.

20. Cu referire la cheltuielile de judecată, reclamanta a menționat că, în baza Anexei nr.5 din 21 octombrie 2021 la Contractul de asistență juridică nr.SCI/79/2021 din 21 octombrie 2021, încheiat între SRL ”*****” (Client) și ***** și ***** (Avocat), a fost negociat și stabilit cuantumul onorariului avocaților, în sumă de 3000 lei, or, această sumă a fost transferată în contul avocatului, fapt confirmat prin Ordinul de plată nr.528 din 26 octombrie 2021.

Soluția primei instanțe:

21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2023, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”*****” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

22. La data de 20 martie 2023, SRL ”*****” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2023, iar la 29 august 2023 a depus un apel suplimentar, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Argumentele participanților la proces:

23. În motivarea cererii de apel s-a invocat că, instanța de fond a decis respingerea acțiunii prin examinarea superficială a tuturor împrejurărilor, interpretarea eronată a normei material, aplicarea normei care nu putea fi aplicată la speță, circumstanțe care impune casarea actului judiciar indicat.

24. Astfel, făcând referire la prevederile art.32 din Constituția Republicii Moldova, art.10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art.16 alin.(1) și (2) din Codul civil și Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, în raport cu circumstanțele cauzei, apelanta a menționat că instanța de fond fără o justificare legală a apreciat, că intimatul a publicat informație de interes public, că informația publicată nu este falsă și că nu sunt întrunite condițiile stipulate în art.7 a Legii, or, reieșind din conținutul și sensul titlului articolului publicat, se desprinde/sugerează direct implicarea SRL ”*****” în anumite acțiuni ilicite sancționate și interzise de lege.

25. Pe cale de consecință, a fost prezumată ca dubioasă activitatea SRL ”*****” pe piața imobiliară în raport cu pretinșii/viitorii cumpărători de bună credință.

26. În aceeași ordine de idei, apelanta a menționat că, difuzarea cu bună-știință a informațiilor care cuprind acuzații directe privind comiterea unor fapte prejudiciabile, chiar și în situația dacă s-ar admite că unele afirmații ar putea fi considerate drept

judecăți de valoare, fără a prezenta o dovadă că această opinie ar corespunde realității acestea sunt defăimătoare.

27. Astfel, apelanta conchide că, afirmațiile intimatei, care insinuează întreprinderea de către apelantă a unor acțiuni ilicite, sunt de natură să discrediteze apelanta și să compromită integritatea și reputația sa profesională, precum și deneagă calitățile sale morale. Or, statutul unei persoane private implică necesitatea existenței unor temeiuri de fapt suficiente pentru declarații care îi prejudiciază reputația, chiar dacă astfel de declarații sunt considerate judecăți de valoare și nu circumstanțe de fapt, pe când, în speță, asemenea temeiuri nu au fost prezentate.

28. În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei SRL ”*****”, avocatul Agachi Nicolae a susținut apelul declarat, solicitând admiterea acestuia pe motivele invocate.

29. Reprezentantul intimatei SRL ”*****”, Furtuna Vitalii a solicitat respingerea apelului declarat și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Termenul de declarare a apelului:

30. În conformitate cu prevederile art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

31. În acest context, având în vedere că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat public la 28 februarie 2023, iar apelul a fost depus la 20 martie 2023, Colegiul atestă că, apelul este depus în termenul legal.

Aprecierea instanței de apel:

32. Ascultând explicațiile participanților la proces, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel și în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată și urmează a fi respinsă cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din următoarele motive.

33. În conformitate cu art.373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

34. În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea

primei instanțe.

35. Potrivit art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

36. La caz, prin acțiunea înaintată, reclamanta/apelantă SRL ”*****” invocă lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale prin publicația din 20 martie 2021 efectuată de pârâta/intimată SRL ”*****”, pe site-ul companiei noi.md, cu următorul text: „O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”

37. Nefiind de acord cu informațiile răspândite de SRL ”*****” și în urma epuizării etapei de soluționare extrajudiciară a litigiului, SRL ”*****” s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune, iar fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 28 februarie 2023, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

38. Colegiul civil consideră justă soluția instanței de fond cu privire la respingerea acțiunii, și în acest sens, relevă următoarele.

39. În materie de drept, conform art.1 alin.(1) a Legii nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, este definit scopul Legii, prin a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.

40. Potrivit art.2 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificații: - defăimare - răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; - răspândire a informației - proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); - informație - orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine.

41. Potrivit art.3 al Legii citate mai sus, libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.

42. Conform art.6 alin.(1) al Legii citate, orice persoană are libertatea de a primi

informații de interes public prin intermediul mass-mediei.

43. Potrivit art.7 alin.(1)-(3) din Lege, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

44. În conformitate cu prevederile art.24 alin.(1)-(2) și (5) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat. Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.

45. De asemenea, Colegiul civil remarcă faptul că, aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă și defăimătoare.

46. În aceeași ordine de idei, potrivit art.32 alin.(1) și (2) din Constituția RM, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane. Principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel și libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații, ori idei fără amestecul autorităților publice.

47. În context, Colegiul civil reține faptul că, libertatea de exprimare prevăzută de art.10 CEDO este una dintre libertățile fundamentale, care are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție a progresului acesteia și ale dezvoltării fiecăruia. Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi

garantate de Convenție și acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice.

48. În acest sens instanța de apel reține, în speță că, sub rezerva paragrafului 2 din art.10, libertatea de exprimare este valabilă nu numai pentru informațiile sau ideile primite favorabil ori considerate ca inofensive sau indiferente, dar și cele pentru care rănesc, șochează sau neliniștesc, precum și privește nu numai conținutul informațiilor dar totodată și mijloacele de transmisiune sau de captare a acestora, deoarece orice restricție adusă lor atinge dreptul de a primi și comunica informații.

49. Prin coroborarea normelor de drept invocate, în contextul respectării drepturilor omului enunțate în Preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Colegiul conchide că libertatea de exprimare nu este importantă numai prin valoarea sa intrinsecă, dar și prin rolul central pe care îl joacă în respectarea altor drepturi înscrise în Convenție, în particular, dreptul la protecția reputației și a drepturilor altora.

50. Prin cadrul legal sus-menționat legislatorul consfințește garanțiile juridico-civile de apărare a drepturilor personale nepatrimoniale ale persoanelor fizice și juridice la onoare, demnitate și reputație profesională, astfel că în speța dedusă judecății, urmează a fi stabilită existența unui echilibru între respectarea dreptului la libertatea de exprimare și a dreptului la apărarea onoarei, demnității și a reputației profesionale.

51. Sub aspectul celor citate supra, este de menționat că, onoarea persoanei fizice sau juridice, reprezintă aprecierea socială a acesteia din partea societății, iar demnitate este autoaprecierea din partea persoanei a calităților sale morale. Afirmațiile care lezează onoarea, demnitatea sunt acelea care nu corespund realității și discreditează onoarea, demnitatea persoanei în opinia publică sau în opinia unor persoane din punctul de vedere al respectării legilor, principiilor morale ale societății.

52. Reputația profesională reprezintă reflectarea calităților profesionale ale persoanei în conștiința socială, însoțită de aprecierea pozitivă a societății.

53. Mai mult, legislatorul a diferențiat 3 tipuri de lezare a onoarei, demnității sau reputației profesionale care cad sub incidența acestuia: a) răspândirea relatărilor false cu privire la fapte; b) răspândirea judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; și c) injuria. Fiecare tip prezintă diferențieri în regimul de apărare a persoanei lezate de această informație.

54. Răspunderea juridică pentru răspândirea relatărilor false cu privire la fapte se poate exercita prin două mijloace: 1) rectificarea sau dezmințirea informației; 2) repararea prejudiciului moral și material cauzat. Răspunderea juridică va fi dispusă doar în cazul în care vor fi întrunite toate cele trei condiții enumerate în art.7 alin.(2) din Legea nr.64/2010.

55. Totodată, Colegiul civil menționează că dreptul la libera exprimare și dreptul publicului de a primi informații prin intermediul mass-media, sunt garantate de Legea

cu privire la libertatea de exprimare, dar și art.32 din Constituția RM, art.19 din Declarația universală a drepturilor omului și de art.10 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentele.

56. Respectiv, în raport cu normele citate supra, Colegiul civil consideră că plasarea pe pagina www. noi. md, a articolului din 20 martie 2021, de fapt reprezintă în sine nu altceva decât opinia intimatei, utilizată ca o formă de expresie, iar criticele reclamantei/apelantă expuse în această privință, se bazează doar pe modul de prezentare a informației de către pârâta/intimată, or, portalul de știri a îndemnat totodată cetățenii de a participa la consultațiile publice asupra planului urbanistic zonal a cărui beneficiar de proiect era SRL ”*****”.

57. De asemenea, reflectând asupra împrejurărilor cauzei, Colegiul civil menționează că, potrivit art.2 din Legea nr.591 din 23 septembrie 1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, spațiu verde reprezintă un sistem armonizat arhitectural, format din elemente ale complexelor peisagistice intravilane și extravilane ale localităților urbane și rurale (peisaje naturale, sectoare ale cursurilor de apă și bazine acvatice, construcții rutiere, horticole, locative), important din punct de vedere estetic, biologic și ecologic, care include, de regulă, o comunitate de vegetație (lemnoasă arborescentă, arbustivă, floricolă și erbacee) și animale.

58. Astfel, în această ordine de idei, instanța de apel reiterează că postarea SRL ”*****”, pe care SRL ”*****” o consideră ca fiind defăimătoare și care lezează reputația profesională a companiei, de fapt poartă un caracter general și informativ pentru interesul public, lipsind tentativa de a-și impune poziția și a-și prezenta opinia ca fiind o realitate incontestabilă.

59. De altfel, în principiu, prin prisma normelor legale citate mai sus, Colegiul civil menționează că informația care o vizează pe SRL ”*****” nu-i pot afecta reputația profesională, deoarece, chiar dacă pârâta/intimată a abordat un stil aparte în expunerile sale, caracterul defăimător al acestor afirmații nu poate fi reținut.

60. Prin prisma celor elucidate supra, Colegiul civil atestă netemeinicia acțiunii apelantei/reclamantă, reieșind și din faptul că declarațiile expuse de către intimată, vizează activitatea apelantului SRL ”*****” care reprezintă interes general pentru societate și cu întemeierea lor pe un substrat factologic esențial.

61. Instanța de apel vine să confirme soluția primei instanțe și consideră că cererea de apel este neîntemeiată, or, după cum se prezintă apelantul SRL ”*****” ca fiind un dezvoltator imobiliar în mun. Chișinău, care activează în domeniu din anul 2016, urmează să manifeste o atitudine concesivă față de criticile, inclusiv în spațiul mediatic și presă, în adresa sa, lăsându-se deschis unei cercetări mai apropiate a activității sale de către publicul larg și potențialii clienți.

62. Mai mult, Colegiul reține că expunerea din articolul datat cu 20 martie 2021, în modul formulat și în contextul respectiv, nu este extrem de exagerată și se încadrează în limita admisibilă a criticilor și discuțiilor față de activitatea acesteia, or, intimata și-a exercitat un drept prevăzut de Constituție și anume dreptul la libera exprimare,

respectiv, Colegiul consideră că onoarea, demnitatea și reputația profesională a apelantei nu au fost prejudiciate prin informațiile difuzate.

63. Or, deși în articolul publicat este vizată SRL ”*****”, scopul publicării articolului și noțiunea ”ar putea fi distrusă”, este doar o exprimare a opiniei intimatei și o relatare a unui eveniment ce poate avea loc, pentru ca publicul să cunoască acest fapt.

64. Prin urmare, Colegiul constată că, în speță nu sunt întrunite condițiile pentru admiterea acțiunii de defăimare, iar instanța de fond în mod temeinic a respins acțiunea, or, motivele invocate de reclamanta/apelantă SRL ”*****”, coroborate cu interesul public al informației expuse în articolul din 20 martie 2021, nu întrunesc condițiile cumulative pentru angajarea răspunderii în dezmințire.

65. Drept consecință, instanța de apel va respinge argumentele apelantei cu privire la faptul că afirmațiile intimatului ar încălca limitele bunei-credințe și exprimării în privința unei persoane, și notează că acestea nu pot fi acceptate ca temei de angajare a răspunderii intimatului pentru defăimare. Or, o asemenea poziție ar duce la o limitare excesivă a libertății de exprimare, iar limitele ingerințelor în libertatea de expresie trebuie să fie minime, în cazul în care informația este furnizată publicului larg și prezintă un interes sporit în societate.

66. În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantei cu privire la afectarea negativă a imaginii sale, or, art.10 din Convenția Europeană protejează nu doar substanța ideilor și a informației exprimate, dar și forma pe care aceasta o ia (Oberschlick v. Austria, seria A nr.204, pct.25, §57), iar libertatea de exprimare acoperă un posibil recurs la un anumit grad de exagerare, sau chiar provocare (Prager and Oberschlick v. Austria seria A nr.313, pct.19, § 38).

67. Concomitent, trebuie de reținut că art.10 protejează informațiile și ideile care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și liberalismului, fără de care nu există „societatea democratică” (Handyside v. the United Kingdom, seria A nr.24, pct.23, §49), iar libertatea de exprimare constituie una din fundamentele esențiale a unei societăți democratice și una din condițiile de bază al progresului ei și al auto-perfecționării individuale.

68. În consecință, Colegiul nu poate accepta argumentele invocate în cererea de apel, or acestea nu constituie temei de casare a hotărârii contestate, ci un simplu dezacord al apelantului cu soluția instanței de fond.

69. Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul constată temeinicia soluției instanței de fond, argumentele apelantei fiind combătute integral prin concluziile expuse mai sus.

70. Suplimentar, pe lângă faptul că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a fost constatată netemeinicia pretențiilor înaintate de SRL ”*****”, Colegiul civil remarcă că apelanta doar a făcut o sinteză a normelor legale și circumstanțele de fapt deja constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, fără a demonstra prin probe concludente și pertinente prejudicierea imaginii sale în urma articolului publicat de

către intimată.

71. Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art.6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. . . , consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de apel, or, acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

72. Astfel, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, Colegiul conchide că apelul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins.

73. În conformitate cu prevederile art.art.385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de SRL ”*****”.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2023, pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”*****” împotriva SRL ”*****” cu privire la constatarea și dezmințirea informației defăimătoare, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Anatol Pahopol

Judecătorii: Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru